

TELEGRAFUL ROMAN.

Nº 21. ANUL XIII.

Telegraful ese de doua ori pe septembra: joi'a si Duminec'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditura oice pe afara la c. r. poste, cu banii dat'a prin scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretiul prenumeratuirii pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ear' pe o jumate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciele din Monarchia pe unu ann. 8 fl. era pe o jumatate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratatele se plateste pentru intea ora cu 7. cr. siulu cu litere mici, pentru a doua ora cu $5\frac{1}{2}$ cr. si pentru a treia repere cu $3\frac{1}{4}$ cr. v. a.

Sabiu, in 14|26 Martiu 1865.

Venitoriu oierilor nostri.

(Continuare din nr. 19.)

Dar in fine trebuie sa chiamam si atentia unea oierilor nostri asupra economiei loru de astazi si a urmarilor eii. Aceasta economie, portata si acum dupa traditiunea dela parinti si dela mosi, astazi in form'a si extensiunea acesta nu mai poate exista. Plugulu in Romania si Turcia usurpa totu mai multu si mai multu pamant, si unde s'a pus o data plugulu, de acolo to Jagulu pastorului trebuie sa se retraga. Plugulu este simvolul inceperei culturii, caci este simvolul stabilitatii, de carea este legata tota cultura omenesca. Ca atare elu insinuia unu gradu mai inaltu de cultura decat to Jagulu pastorescu, si n adeveru Istoria ne arata, ca poporele au trecut prin aceste graduri ale vietiei de cultura, traindu mai antaiu omenii risipiti din venatu si pescuitu, dupa aceea din prasirea vitelor, mai tardiun din agricultura, si mai pe urma din meserii, comerciu si cati alti rami de subsistintia a mai inventat cultura propasiatore. Cu catu dar Romania si pe urm'a eii si Turcia se voru desvoltat mai multu, cu atat'a starea economilor de vite devine mai restrinsa si mai precaria. Si deca din desvoltarea in deceniul din urma alu Romaniei este iertat a conchide la desvoltarea eii in venitoriu, apoi trebuie sa discem, ca desvoltarea acesta va urma cu pasi forte repedi, va sa dica: dilele economilor nostre de vite in Romania suntu numerate. Dece acum ni se inchide si Turcia, si deca si Bessarabi'a va urma acestu exemplu, — si lu va urma de sigur, caci acesta este cursulu naturei — atunci oierilor nostri transsilvani le umbila tocmai ca unei armate obseiate intr-o fortarateria, carea aleanul o'ncungiura totu mai strinsu si mai strinsu, panacandu in fine ori trebuie sa peraorisa se prede.

Dealtmintrea cele ce espuseram noi aici, vedu si oierii insisi, si inca nu numai cei mai inteliginti, ci si cei mai simpli, caci trebuie sa veda din realitate insasi. Candu spesele cresc mereu, ear veniturile scadu in aceiasi mersu, atunci trebuie sa pricepa ori ce economu cu minte, ca nu e bine, ca calea, pe carea merge, nu-lu poate duce la tint'ce o doresce, ca trebuie luate alte mesuri pentru venitoriu. Si tocmai acesta e ntrebarea aici: ca ce mesuri trebuie luate? ce e de facut?

Nainte de tote oierii nostri voru face bine, deca si voru imputin vitele cu 'ncetulu, restringendu-se numai pelanga acele pasiuni, la cari potu conta cu securitate, dar dincontra voru in nobila raseta de vite, cele voru mai remane. Mai departe voru face bine, deca se voru imprietinat mai multu decat pana acum cu a gricultura si preste totu cu proprietatea de pamant. Cata multime de pamant se afla de vendiare seu de arendare numai in Transilvania, ca sa tacemu de Romania! Pentru sa umble oierii nostri earn'a ver'a tierile dealungulu dela Carpati pana la Balcanu, espusi toturor osteneleloru, greutatiloru, necasuriloru, nenororiloru pe pamant strainu, in locu de a cultiva o bucată seu bucatica de pamant propriu in patri'a loru? Pentru sa prefere o stare precaria si de totu nesigura, carea in 2-3 dile de vifore complete i poate ruinata pe ani inainte, candu cu aceeasi si cu mai putina osteneala aru pot trage din pamant acelasi venitul cu atat'a mai siguru, cu catu prin tote elementele, ce aducu stricaciune agronomului, se causaza pagube si oierului, dincontra insa nu tote stricaciunile elementelor, ce afla pre oierulu, cadu si asupra lucratorului de pamant. Dar eu deosebire aru face bine, candu si aru aruncat ochii asupra meserielor. Aru si tempulu odata, a ne desface si noi de prejudiciul, celu atat de latitu si atat de afundu inradacinat in poporul nostru, ca candu meseriele aru fi rusinatoare. Poporul englesu, francesu, germanu, italianu si preste totu tote poporele civilisate au depus de multu acestu prejudiciu, care se acatia cu greutatea plumbului de calcium progressului; si starea loru cea infloritora materiala de astazi parte mare este unu fructu al cultivarii meserielor. In legatura cu meseriele stau

si fabricatele, cari aru trebui sa alle la economii nostru de vite cea mai calda appretiure. Si n adeveru e de mirare, cum noi Ardelenii mai totu productele cele crude ale oierilor nostri — caci la ei ne vomu margini de asta data —, si anume — ca sa tacu de vite-lana, pelile, seulu, cornele, etc. le dama pe pretiuri ne insemnate strainiloru, spre a le transporta dela o margine a monachiei pana la ceealalta, seu dora si mai departe, ear apoi fabricatele seu manufacturele, ce se gatescu din ele, le cumperam pe pretiuri esagerate din acele tieri, lasandu totu castigulu lucratorei, ba si alu transportului, din manile nostre?! Spre ce scopu stau padurile cele minunate, dar cu totul ne'ngrijite ale muntiloru nostri? Spre ce scopu curgur valile nostre cele frumose cristaline, care unui poporu mai desceptatu aru fijevore curgator de argintu si auru? Noi nu scim face cu ele nimic'a; ele suntu la spatele nostre, dinantea ochilor nostri, si noi pribegim prin tieri straine, cautandu-ne pana! Dece economii cei mai cu stare nu se potu induplec a-si da copiii si la meserii, apoi sa o faca barem cei mai lipsiti, cari si lovitura acest'a noua a 'ncetarei tractatului cu Turcia o voru simti mai tare, sa o faca barem veduvele, ai caror copii in cele mai multe casuri n-au altu venitoriu decat proletariatulu; sa o faca tutorii cu orfanii remas fara ambii parinti, cari neavandu in vieta loru nici o propea, nu potu deveni decat nisice omeni nefericiti, nisice sarcini vii ale societatii omenesci. In fine mai este inca o cale deschisa, si acest'a este comericulu seu negocialu. Elu se nasce din prisosintele si trebuintele reciproce ale omenilor, si este unu ramu forte insemnatu de munca cu castigul. Economii nostri de vite sa alba curagiul de a intreprinde ei insisi invertirea productelor loru si ale altor' si a nu se margini, ca acum, numai pelanga producere si parastare in magazine. Nici odata unu poporu, care numai produce ori numai lucra ori numai importa si exporta productele proprii si straine, nu va ajunge la stare materiala infloritora, ci spre scopulu acesta trebuie o parte a lui sa produca (plugarii, oieri, vierii, baiesii, stuparii etc.), altii sa cultive productele acestea (meseriarii), in fine altii sa esperte ce prisosesce, si sa importe ce lipsesce (negotiatorii). Intru acest'a se cuprinde cheia bunastarei materiale a toturor poporilor, de carea apoi atarna si bunastarea loru intelectuala si morala. Unu exemplu viu potu fi oierilor nostri Brasovenii, precum negotiul i-a radicatu la starea cea onorifica, ce ocupa astazi.

Fia, ca lectiunea cea serioasa, ce o da economilor nostri de vite desfintarea tractatului cu Turcia, sa afle urechile loru deschise si inimile loru gal'a spre a priimi vocea temporului, carea cerca a li o interpretare voitorii loru de bine!

Lumini de parafinu.

(Continuare si capetu din nr. 18, 19 si 20.)

Intrerupem aici continuarea articolului reprobusu, pentru celealte ce atingu estinatatea unei lumini mai bune s. c. l. de o si recunoscem si noi, nu mai cade deadreptul in sumpula, care l-am avutu noi la notificarea acestei cestimi. Ne punem insa intrebarea, ca ore pentru noi nu aru fi de interesu o asemenea intreprindere, nu s'arau asta si intre noi omeni, cari impreunandu-se mai multi la olalta, sa-si asiiedie capitalulu in o intreprindere, care aru si mai sigura decat cele care le facu multi in tieri departate pre langa spese, care demulte ori nu aducu nici o dobanda. Audim mereu tanguiri, mai cu sema din partea acelor locutori ai tieri nostre si confrati ai nostri, cari sa bucurau pana acum de sorte mai buna, dar nu-i vedem a se gandi la moduri, prin cari sa cerce a preventi unu viitoriu, de care ducu atat'a groza.

Au disu ore cine odata, ca acesta e blestemul reului, ca elu producendu produce iara numai reu, si acest'a se adveresce la noi forte de multeori. Caci sa presupunem ca s'arau asta si omeni cu banii receruti pentru o intreprindere, de carea ne su vorba; sa se afle omeni, cari sa alba curagiul de a oferi capitalulu loru la unu asemenea lucru; avem omeni de specialitate, caror'a sa le potem incre-

dintia cu tota nadejdea scrutarea materialurilor ce se receru? Nu avem si nu vom avea inca din cauza, ca noi nici adi nu aratam cuvenitul interesu catra ramul sci-intelisoru, cari suntu de lipsa in atari impregiurari. Unde ne suntu technicii nostri? unde ne suntu chemicii nostri? unde suntu in fine barbatii acei a cari sa ne dea deslucire despre tesaurii ingropati in pamantu, tesauri pre cari noi i calcamu cu picioarele nostre, ducendu lipsa cea mai mare?

Ne miram de mitulu acela, care ne spune ca ore cine era pedepsitu pentru o crima mare a stat in apa pana in gatu si a duce setea cea mai mare, si ca pomele cele mai frumose i atarnau desupr'a capului si totusi flamendi cumpliu si iata-ne ca noi in o tierra asiatica binecuvantata pentru crima inertiei nostre intelectuale suntemu totu asiatic de condamnati. Nu ne este noua de astadata a eru caus'a causeru, ci numai a constata cu dorere tristulu resultatu alu acelei inertii.

Ne abatemu cu totulu dela luminile de parafinu si dela fundarea unei fabrici de feliu acesta cu capitale de a le nostre, dar rugam pre cititori a arunc a reprivire asupr'a materielor insirate ca de lipsa la acestu ramu de industria, mai departe i rogam ca sa recugete la multele producte cate se mai potu scote din unele materii de acelea, si dicem, ca n'aru fi in stare productele acelea singuratice de a misca comerciul in tierra nostra si n'aru fi in stare a da multora unu modu de traiu mai cu inlesnire, mai siguru si chiaru si mai onorificu de cum se intempla astazi?

Eata o gramada de intreburi ce se naseu meditandu numai fugitivu asupr'a unui ramu de industria cum e fabricatuna luminilor de parafinu, o gramada de intreburi care presentulu ne strimtoresce a le respunde prin sapte in interesulu viitorului nostru celu mai deaproape.

In fine ne damu tota silintia a atrage atentia toturor catti au proprietati catu de mici, ca sa le pretuiescas si sa le stimaze catu se poate de tare. Sa cugete ca sosindu si la noi drumulu de feru, vistierile ingropate in pamantu si descoperite voru radicat insutita pretiurile locurilor si cari nu ascundu materii cum suntu carbunii s. a. I. dar cu deosebire ale acelor. Locuitorii din valea Giului au unu viitor mare, deca este adeveratu ca suntu dieci de mii de milioane de maji de carbuni de petra acolo. Nu ne da mania a trage comparatii intre starea locuitorimei de acum din acele parti de locuri cu cea a Saxoniei din partile Zwickaului de dinainte cu vre-o douadieci de ani, si intre starea cea buna a acestor de acum si intre ceea ce aru pot fi in valea Giului preste vre-o dicece ani. Atata in trencatu, ca tinerii din partile amintite a Saxoniei, adi suntu mai cu sema actiunari, fabricanti si preste totu capitalisti de sume inseminate. Se intielege de sine, ca acesta nu va fi si la noi deca se va intempla si la noi ca in Romani, ca tesaurii acesti sa-i esplotize Englesii sau Francesii sau altii.

Dela Congressulu serbescu.

Dupa o depesca telegrafica a "Gazetei de Zagrabia" dt 14 Martiu o deputatii serbesca si un'a romanescă, sub presidiul Patriarchului si a Comitetului suprem Kusevic (?), a lucrat trei dile la o contielegere, si diferintele suntu complanate. — Dupa alte sciri, ce avem, diferintele numai nu suntu complanate, ci dor si pertractarile intre ambe partidele rupte, in urma caror mai multi Romanii si parasi Carlovitiul. Speram, ca in celu mai de aproape venitoriu vomu pot comunică dupa date sigure starea lucrurilor, ce tine spiritele atat de incordate.

Dupa scirile, ce priimiu cu putine ore nante de esirea foii — si cari ne grabim a le insira aci, pentru de a multiam drupta curiositate a publicului nostru — comitetul mixtu romano-serbesc a fostu inceputu lucrările cele si a si tinutu doue conferintie, in cari insa nu se potura invoi partidele tractande. Romanii, fara de a se slobodi la computari speciale, cerura pe partea loru 500,000 f.; Serbii respusera cu 100,000; dupa aceea Romanii pusera minimulu loru la 400,000, ear Serbii maximulu loru la 200,000 f. bani gat'a, ear din cele 4 monastiri banatiene, pretinse de Romanii, (Bezdinu, Hodosiu, San-Georgiu si Mesiciu) nu voira a cede nici barem un'a.

In fine covingendu-se Romanii, cei forte moderati si cu sange rece, ca confratii loru nu numainu se slobodu la o pertractare drupta si ecuitabila, ci inca si ceea ce accordara espusera ca daruri de bunavointia si de dragoste confessiunia — caci fondurile aru si averi in atiunale serbesci, Romanii se hotarira a rumpe negotiatiiile si a incredintia — pelanga tota parerea de reu — a decide regimulu in acesta causa.

Ablegatii romani parte plecara dela Carloviti, parte era sa plece in 9 Martiu c. n. la Vienn'a, ear dupa unu telegramu, ce priimiram alaltaieri (Joi) din Carloviti, Esc. Sea Mitropolitulu mai remane cateva dile acolo, caci lucrurile s'ar si schimbantu spre bine.

Varietati si noutati de d.

Archiducea Gisela s'a insanatosi mai deplin; Maiestatea Sea Imperatresa a veghiat in tota decurgerea boala cu cea mai frageda resignatune de mama la patulu In-S.

(Necrologu.) In 9 Martiu a. c. st. n. intre doreri nesufrible causate in urma unei receli la guta din Dec. a. tr. la 2 ore d. a. si-dede susfletul in manile cerescului parinte spre etern'a fericire tinerulu Ioanu Aarona, teologu de an. III. in semin. mitropolitanu din Blasius in etate de 25 ani.

Spre conducerea parintilor sei susfletesci si a colegilor sei teologi, pre cari din urma ca mai familiari cu reposatulu, tempulu nefavoritoriu i lipsi de ultim'a si fraternala sarutare, i se asiediara osamintele spre repausulu de veci in loculu natalu: Vintiulu de iosu Com. Alb'a — Infer. in 11. ale aceleiasi lune la 3 ore d. a., — lasandu in urma si debilii parinti sub egida provoindiei struncinat si raniti pana la inima. — Plangi si te intreisteaza junimea consacrată muselor! si tu natuina atatu de seraca de inteliginta, ofteza, candu fiu-ti fideli te parasescu inainte de a-si reversa fructul ostenelelor preste tine, inainte de a figurare in colon'a bravilor luptatori pentru natuina, patria si religiune. Fia-i tieran'a usiora! — Ioanu Papiu, teologu a. III.

(Unu conflict intre corifeii Ungariei.) Multu s'a vorbitu in dilele din urma prin jurnale despre unu conflict intre Cancelarul alicuungaru Contele Zichy si Locotenintele Contele Palyfy: Ans'a acestei neintielegeri, carea ne permite a arunc a privire in principiile barbatilor, cari stau astazi in fruntea Ungariei, a fostu o ordinatune p. n. imperatresa privitor la 'ntrebuintarea limbilor. In acesta ordinatune se demanda, ca la darea de scrisori judecatoresci catra privati sa se 'ntrebuinteze totdeun'a limb'a partidelor, ear decisiunea judecatorilor sa se aduca in limb'a magiara, fara privire la nationalitatea partidei. In urma acestei p. n. ordinatuni resolutiunile aveau a se impartasi din partea judecatorilor mai de iosu deadreptulu partidelor, si anume in limb'a acestora, deca erau magiare, asiatica precum venisera dela instantiele mai inalte; ear deca erau romane, germane, serbe etc., atunci in traduceri respective. — Contele Zichy voi a aduce acesta ordinatune la cunoascinta toturor locuitorilor prin foile publice, precandu Cont. Palyfy fu de parere, ca sa se aduca numai la cunoascinta diregatorilor respective prin circularie. Cine nu vede, ca practicabilitatea si dreptatea este pe partea contelui Zichy, pecandu opinionea cont. Palyfy este o trista ilustratiune, cum se porta grija de interesele locuitorilor nemagari din Ungaria. Contele Palyfy vrea dreptate, dar lumen'a eii o pune sub mesa!

Principatele romane unite.

Inundarile, ce au cercetatu de nou Romani in dilele din urma, din nenorocire, nu dau de minciuna telegramulu, ce-lu comunicaram in numerulu nostru din urma. Cu deosebire mari si pagubitore se paru a fi fostu aceste inundari in capitala Bucuresci, astfelu incatu "Trompetta Carpatorilor" din 7/19 Martiu pune in fruntea sea alternativa, ca ori trebuie sa se parasasca unu orasiu de 200,000 suflete, ori trebuie sa se 'ngrijescă de densulu. Totu acestu diuariu spune, ca ap'a in Bucuresci de astadata a statu cu 3 palme mai susu decat in ver'a trecuta, si ca valea Cotrocenilor, partea din iosu a calei Cotroceni, toti Gorganii, totu Istorul, strad'a Michaiu-Voda pana la podulu Gârlei din dreptulu Slatarilor, totu Dudescu, totu Antimulu, suburbiele lui Radu-Voda, Vilanii si totu campulu Filaretului suntu tote unu singuru pelagu. — In adeveru e deplorabilu, ca o capitala mare si bogata, carea pe tota diu'a resipesc mii de galbini pentru lueruri de mai putina insemnata, nu este in stare a se apartea contr'a furilor unui riurelu ca Dembovita; este cu deosebire dejositoriu pentru politia capitalei, ca nu priveghieza mai cu seriositate pentru proprietatea si vieti a locuitorilor, incatu chiaru si fiindu avisata cu 4, 5 dile inainte despre crescerea apelor, n'a luat nici o mersura preservativa, n'a facutu nimicu. O proba prefrumosa de caritate crestinesca a datu in aceste dile de necasu contele Scarlatu Rosetti, care a facutu senatului propunerea, a alerga in ajutorul celoru nenorociti prin inundare, subscriindu densulu in data 1000 lei spre scopul acesta. List'a ce o comunica "T. C.", si arata 18 nume cu summ'a totala de cativa mii lei; numele P. S. Metropolitului si presied. senatului, subt ale caruia auspicio deosebite a pusu nobilulu conte collect'a sea, — nu-lu aflamu in list'a acesta.

Dupa aceste sciri de consternatii sa comunicamu acum a si ceva imbucuratoriu, si anume, ca in Iasi cu inceputul anului scolasticu venitoriu se va inainta si alu doilea gimnasiu, pentru care camer'a au acordat 48,000 lei. —

Primulu ministru a emis catra prefectii judetelor urmatore circulare, privitor la executarea legei rurale:

Domnule prefect!

Tempulu lucrarei pe campu a sositu:

Din ordinulu Mariei Sele Domnului, Ve invit u desveliti tota activitatea posibila in executarea legei rurale.

Este de antai a necessitate a Ve preumbla necontentitul prin judetiu, spre a indemnasi si a activa lucrarea, precum si a inlesni prin autoritatea Dvostra impaciurile acolo unde contestatii se potu nasce.

Candu impaciuirea va fi imposibile, aretatii partilor

mulu legal de procedura, că sa nu se pérda tempulu cu reclamatiuni la acestu ministeriu.

„Casurile de contestare neprevideute de lege, comunică-le indata la ministeriu.

„N'amu priimutu inca list'a ce V'amu cerutu prin ofici'a cu nr. 2392; mi-place a crede, ca intardierea provine numai din natur'a lucrării; acceptu acea lista fără amanare.“

Priimti, etc.

Nr. 5266, Martiu 2. Ministrul, C. Bosianu.

Prospectu politicu.

De însemnatate mare pentru posibilitatea Europei, și cu deosebire a Italiei suntu cuvintele, ce le-a rostitu în senatul francesc delă 17 Martiu ministrul de statu Rouher: ca adică convențiunea s'a subscrisu de Francia și Italia in modu loialu și ca nici Rom'a insasi n'a reieplat'o, numai pardid'a revoluționara (din Italia) nu se pote'mpacă cu convențiunea. Armat'a francesă, dise ministrul mai departe, va desiertă Rom'a in doi ani, cāci o ocupatiune permaninte aru fi negarea potestății lumesci a Papei. Înșintarea unei armate pale este cu potintia, și déca Pap'a va dă de greutăți, atunci fără amanare se va desceptă conșientia Catolicilor, și devotunea loru nu va lipsi Papei. In fine jura Rouher pre Episcopii, a se intrepune la Pap'a pentru reconciliare (impacare), ear cātu pentru guvernul francesu, acel'a, dice, in interesul reconciliarei insesi, și-reserva deplin'a libertate a actiunei. — E forte interesantu. a audî acum și parerea Papei in asta causa. Pius IX response ambasadorului francesu conte Sartiges, care se declară totu in sensul de mei susu, urmatorele: ca multiamesce imperatului Fransiloru pentru ceea ce a facutu pan' acum pentru aperarea și securitatea săntului Scaunu. Cătu pentru convențiunea din 15 Septem-

bre, densulu aceea n'o cunoscă și nici ca o va cunoscă, — cu atât'a mai puținu are de cugetu a "multii armat'a sea intr'unu modu", ce nu corespunde nici marimei tierei, nici finantelor acelei'a. Densulu scie prébîne, dise, ce are a acceptă dela contrarii sei, și dîu'a dela Castelfidardo i-aru fi arestatu pe fatia, cătu de nesigur suntu resistintele pamentesci contr'a acelora; de aceea resignă pe deplinu, a-si luă refugiu la astfelu de mijloce. Increderea lui este pusa in aperarea celui Preinaltu, și acesta incredere lu face a privi linisitul la orice va veni. — In 19 Martiu s'a predat address'a senatului. Imperatul se bucura de armonia intre guvernul și „antâiul corpu al statului.“

Din Mexic u se telegrafesc, ca Francesii au luat cetatea Oajacc'a și au prinsu 4000 soldati și 60 tunuri. Si Austriacii mesicanii indata dupa sosirea loru au facutu o bravura militara sub comand'a maiorului Godolic.

In camere Prusiei este la ordinea dilei desbaterea asupr'a statului militaru. Ministrul de resbelu va se sustina armat'a la 400,000; majoritatea camerei intentiunea a o reduce la 130,000 fectori, a estinde sistem'a gardei natunale asupr'a tierei intregi că 'n resboiele francese delă a. 1813, și tempulu de servitul in armat'a regularia a-lu reduce la 2 ani.

In casus' a ducatelor germane Francia a datu unu semnu de amestecare, nevoindu se recunoscă framur'a interimala schleswig-holsteiniana. Prusii credu, ca acést'a va sa dică atât'a, ca Francia va incorporarea loru perfecta in Prussia, earea de la tmintrea și tramite 'n ducate agintii sei crucisii și curmedisiu.

In Constantinopol se tinu conferintie intre ambasadorii straini, spre a se desbate asupr'a lucrurilor din România și in specialu asupr'a potestății consulare.

Starea de assedia in Galitia se va sterge in 1/8 Aprilie.

FÓIA „TELEGRAFULUI“.

Fóia societății pentru literatură și cultura română din Bucovină.

Sa o spunemur ore cu bucuria ori cu întristare, ca fratii bucovineni ne-au ajunsu și ne-au și intrecutu? Ca tener'a loru „Societate pentru literatură și cultură română din Bucovină“ indata la începutul existenței sele, in anul seu celu d'antâi a să inceputu a edă o foia literaria, organu alu acelei societăți plină de speranță și de viață? O vomu spune cu bucuria pentru faptul complinitu in Bucovină, și cu întristare pentru faptul necomplinitu inca la noi: ca societatea bucovineana, compusa din 82 membri, are nobil'a insuflire a edă unu organu literariu și inca 'n anul seu celu d'antâi, pecandu Asociatiunea nostra transilvana, la 'nceputul seu cu membrí de optu ori atât'a, și si astăzi in anul alu cincilea alu vietiei sele, celu patinu cu numerulu impatratu alu membrilor societății bucovinene inca n'a potutu ajunge la stadiul acel'a, că sa publice fóia sea acceptata cu doru atâtua de ferbinte.

„Fóia Societății pentru literatura și cultura română in Bucovină, redigeata de dlu Ambrosiu Dimitrovită, va fi in tota lun'a odata cu pretiulu anualu pentra membri de 2 fl., petru nemembri de 3 fl., ear afara de Austria 1 galbinu. Nrii 1, 2 și 3, esiti deodata in 1 Martiu, cuprindu: 1) Cătra cetitorii nostri, de Redacțiune; 2) Protocolul adunării generale I; 3) Despre însemnatatea refrenului de „O Lere Domne“ din colindele române, despre tempulu ivirei și despre însemnatatea loru, de Ion alu iui G. Sbier'a; 4) Trei umbre, cuventu de Alessandru Hurmuzachi; 5) G. Filangieri „despre legislatiune“, datorintele scriitorilor, de acelasi; 6) Bucovină, poesia de Vasiliu Alesandri; 7) Amu supusu florilor și Invocare, poesii de Demetru Petru; 7) Scorta privire asupr'a gramaticei de A. Pumnulu, de P. Paicu; 8) Tintiarii, studiu etnograficu de F. Canitiu; 9) Teatrul natinalu in Cernauti, de A. Hurmuzachi; 10) Publicațiuni oficiose ale comitetului Societății. (Aru fi fostu, credemu, bine, déca s'ar fi reprodusu și statutele Societății aici in brosuri d'antâi, dar pote nu e tardiu nici in cele urmatore.)

Din acestu cuprinsu copiosu reproducemus și noi cuvenitul de deschidere alu Vicepresedintelui ad hoc, și apoi Presedintelui definitiv D. Georgiu Hurmuzachi:

Prea onorata adunare!

Amu onore a Ve salută Domnilor, in numele Comitetului Domnielor Vostre, multiamindu-Ve cu tota caldur'a inimile mele in interesul comunu alu Societății noastre literarie, pentru venirea Dvostre intr'unu tempu atâtua de nefavorabilu.

Tinerea adunării noastre generale s'a amanatu pân' acum parte din caus'a intardierei rosoluitiunei pre'nalte in trebile adunării generale din urma, și parte dupa dorint'a a mai mul-

toru membri dela tiéra, de a se adună aici dupa săntele serbatori.

Astăzi me simtu deci prea norocitu, de a Ve poté imparătașă, cumca incheierea Dvostre din adunarea generala cea din urma delă 14 Maiu 1863 despre straformarea și desvoltarea institutului Reuniunei impreuna cu lucrările privitoare la ea, au dobandit u de cătra preagratisulu nostru Imperator prea 'n alt'a sanctiune.

Dupa cum este sciutu, adunarea generala din urma au fostu decisu dupa propunerea Comitetului „Reuniunei române de lectura“, fiindu cerculu activităței acestei'a prea restrinsu și marginitu, — a se transformă Reuniunea de lectura — in Societatea pentru literatură română in Bucovină, avendu acést'a de scopu latirea culturei natunale, intarirea, sprijinirea și desvoltarea ei in toate ramurile sciintie prin studii, prin elaborarea și edarea de opuri și de tractaturi sciintiale, prin premii și stipendii pentru diferitele specialități de scientia, arte și alte asemenea; — precum și de a fi unu mijlocu de înlesnirea studelor și unu centru de adunare pentru acei barbați, cari vrău sa urmară neintrerupta desvoltarea literaturii române.

Statutele Societății acestei'a desbatute de cătra onorat'a adunare, și supuse inaltului guvernului spre prea inalt'a aprobație, in fine s'a incuviintat și s'a sanctiunitu de către Maiestate.

Impartășire mai amerunta va cuprinde darea de séma, care se va aduce indata la cunoștința Dvostre.

Felicitandu-Ve, Domnilor mei, din sufletu pentru acestu rezultat strălucit u binecuvantat alu staruintelor Dvostre, — sciu ca esprimu simțimentul ce ne patrunde pe toti in momentul acesta, déca Ve invitu de a manifesta pentru acesta nouă dovada de prea inalta gratia profunda nostra multiamita și omagiu nemarginat in nostra veneratiuni și fidilitate, prin urarea:

Sa trăiescă Imperatulu Franciscu Iosifu I !
Sa trăiescă Imperatulu Franciscu Iosifu I !
Sa trăiescă Imperatulu și Ducele Bucovinei Franciscu Iosifu I !

(Adunarea se radica cu entuziasme strigări: Sa trăiescă Maiestatea Sea Imperatulu Franciscu Iosifu I !)

Eata deci, Domnilor și fratilor, Bucovină acum inzestrata cu unu asediamentu, care inainte de trei ani au avut unu inceputu atâtua de micu, sub numele de o simpla Reuniune de lectura.

Der pentru ca ideea inițiării Reuniunei au pornit din obscesce simtă și ne'ncungurare trebuința și din inimi fragmentate de dorere despre amortirea spiritelor connationalilor nostri și despre negligierea dolcei noastre limbe române,

pentru acea ide'a acésta ivindu-se, au desceptatu de odata că prin unu farmecu supranaturalu înimele toturor Românilor din Bucovin'a, dandu concursulu seu Reuniunei de lectura.

Inca nu s'au implinitu trei ani, — și Dvóstra ati simtîtu aeuornornirea progresului limbisticu in Bucovin'a; — poterea magica a desceptării simtutui naționalu prin cultivarea și imbrătisiarea a scumpei limbi naționale; — ati cedatu judecătii intelepciuniei, glasului doiosu alu naturei și necesitătii practice; — și ati desvoltatu ide'a de mai nainte, inaltiandu intruparea ei la a dôu'a trăptă de perfectiune, — straformatu adeca Reuniunea de lectura in „Societate pentru literatur'a și cultur'a româna in Bucovin'a.“

Diu'a de astadi, care este menita prin decisiunile Dvóstre a organizá și a dà cursu liberu lucărîloru Societății acestei'ava remané pentru tiér'a nôstra pururea neuitata, — va face epoca in istoria desvoltării limbei, literaturei și culturei române in Bucovin'a, — in istoria simtului nostru naționalu.

Căci ea ne garantéza iu privint'a bunuriloru acestor'a celu mai imbucuratoriu viitoriu; căci ea ne asigura intru intrebuintarea mijloceloru și moduriloru spre incuragierea și cultivarea loru cea mai dorita și deplina libertate, care este marginita numai prin legile generale a le statului și prin pururea nestramutabil'a nôstra loialitate și credintia cătra dinastia imperatésca a Austriei.

Insa pentru că sa se implenasca sperantiele aceste, că sa culegemu din simburele, care ati semenatu nainte de trei ani, și care, adapatu cu simpatia și grija Dvóstra, astadi este planta falnică, ce se inalta cătra ceriu; că se culegemu, dicu, in curendu rodurile de aur, sa nutrimu, sa indulcim și sa innoiu vieti'a nôstra de Români in limba, datine și legea parintiloru nostri, — viétia, dicu, de Români, — precum ne-au facutu săntulu Domnedie; — simtindu sangele ilustru curgendo in vinele nôstre; pastrandu tesaurulu, despre care multi ne urescu, dar care nimenea nu ni-lu pote rapí vre-o data; pastrandu dicu in memoria mandri'a anticei nôstre origine și cultivandu virtutile romane in inimele nôstre; — acésta va depinde numai și numai dela simpatia și dragostea Dvóstre; — dela zelulu, dela spiritulu de inaintare, dela ambitiunea națională a Domnilor medulari ai Societăției; dela impreun'a dorere a Dsale pentru neamulu român, — dela sprijinul Dsale.

Pentru ca ori cătu de intelepte sa fia meseurele Comitetului administrativ, — ori cătu de nimerita sa-i sia conducea trebiloru meritale — proiectele, chibsurile, — tôte suntu in zadaru fără dovedi pipaitore de simpatia — fără sprijinul Dloru Sale, — fără unu cercu intinsu de medulari.

Comitetulu Dvóstre au socotitu, cumca Societatea trebuie indata in anulu celu d'antâi alu esistintei sale sa justifice opinionea mai susu esprimata despre chiamarea ei — despre progresulu ei fatia eu fost'a Reuniune, — sa justifice, dicu, indata ascepțările și dorintile Dvóstre dupa potintia prin fapte.

Asiá dara Vi se va impasă, Domniloru, cu preliminaru pe anulu celu d'antâi alu Societății și unele propunerii practice, cari întescu tôte la implinirea scopului Societății in diferite moduri.

Incepurile suntu modeste, pentru ca Comitetulu nu s'au incumatatu a trece peste marginile unui budgetu cătu se pote de moderatu.

Comitetulu, cu tôte starintia sea pentru cea mai mare economia, nu au pututu renuntia la propunerile pomenite; — socotindu, ea o Societate, chiamata la o activitate practica și binefacătoare — care insa nu pote face nimicu: aceea nu merita sa existe.

Déca insa cumva, prea onorat'a adunare aru cugetă, cumca propunerile practice pentru anulu I. alu Societății aru fi prea putine, ori prea mice, — atunci va atarnă numai dela generositatea prea onoratei adunări, a decide și a asigură mijlocele banesci.

Nu me potu opri a ve comunică, Domniloru și frâslorū, și o scire in privint'a Societății nôstre, care nu me indoiescă ca o veti astă cu mare bucuria,

Comitetulu dietalu alu Bucovinei este otaritu, a dà Societății nôstre in palatulu dietalu — a cărui zidire are a se incepe la vara, — gratis o localitate potrivita.

Acésta va fi o binefacere, pentru care nu vomu fi in stare, a multiam dupa meritu, buneivointiei, generositatii și naționalismului prea onoratului Comitetu dietalu — care prin acésta se va face celu mai mare binefacatoriu și ctitoru alu Societății nôstre.

Căci in modulu acest'a, și pe lângă capitalulu eii, crescendu Societatea nôstra va fi pentru totdeun'a asigurata in privint'a esistintiei sele materiale — și viitorilu ei, ce-lu sperati, desvoltarea eii cea intinsa și marézia nu va remané unu visu-

măgulitoriu, o fantasia patriotică, ci o realitate necontestabila spre onorea și fericirea Românilor Bucovineni.

Me simtu indatoritu a apela cătra toti Domnii medulari ai fostei Reuniuni, care dupa deciderea Dsale in adunarea generala din urma au straformatu Reuniunea de lectura in „Societate pentru literatur'a și cultur'a româna in Bucovin'a“, facandu-se prin acésta din medulari ai Reuniunei, medulari a Societății.

Apelez la toti patriotii români, la toti naționalistii sinceri din patria, la onratul și prea demnul cleru, la inventatorii de religiune și de moralu, la pastori duchovnicești ai poporului — că sa aiba mila de popor, de fiii loru duhovnicești, și sa sprijină Societatea in folosulu culturiei poporului român.

Sa pasiesca cu crucea in frunze naintea nostra spre lumină adeverului și a culturei, și se arete Societății noastre calea cea dreapta.

La Domnii Proprietării, la Nobilimea Bucovinei, care cu dreapta satisfacție pote pune mâna pe peptu, dicendu-si, ca nu au lasat inca nici unu prileju, și nu au crutat inca nici unu sacrificiu, spre a ajutoră, a aperă și a sprijini interesele teriei noastre; — pentru sa conservă Societății simpatia loru și sa-i inchine tóta buna voint'a și totu concursulu necesariu.

In fine apelez la tóta intelepint'a nostra româna, care numai prin cultura ocupa destinsa loru pusetsune in tiéra, și aperandu scopulu Societății, apără insuptionarea și pusetsunea loru.

Nu potu incheia, fără a indreptă umilitile mele rugi cătra ceriu, că sa lumineze lucrările nôstre cu lumină adeverului; căci fara ajutoriulu dumnedieescu lucrurile omescesi cele mai bine chibsuite nu sporesc; ajutoriulu celui de susu inşa face, că și cele mai mici sa 'nflorăsa sa rodăsa, spre laud'a lui și spre fericirea ómeniloru.“

Nr. 9—1

Concursu.

Devenindu vacantu postululu inventatiorescu de class'a a II. din Opidulu Presmiru, se cere unu inventiativru cu salariu de 126 f. v. a. din cass'a alodiala, 40 xr. v. a. dela totu scolariulu, cuartiru, și 4 galete bucate.

Pentru acestu postu se deschide concursu pâna la 15 Martiu a. c. st. v. — Doritorii de a-lu ocupă au de a-si trimite la subscrisulu petișunea timbrata cu 50. cr. v. a. și documentele urmatore:

- a) Atestatu despre studiile absoluate și cunoștinția cantărilorui bisericesci,
- b) Atestatu despre portarea morala, și
- c) Atestatu de botezu, ca este greco-resaritenu.

Brasiovu in 26 Februarie 1865.

Inspectorulu scol: District: in Tractulu Protopopiatului alu II alu Brasiovului. Ioann Petricu, Protopopu.

Nr. 8—3

Publicatiune.

Dupace loteria cea mare de bani VIII., menita spre scopuri de comunu folositore, deplinita la preainalt'a demandare a Maiestății Sele c. r. apostolice, a cărei tragere a urmatu in 9 Ianuariu 1864., acum e incheiata pe deplinu, Directiunea veniturilor de loteria nu lipsesce a aduce rezultatul acestui loterii la cunoștința publică.

Unul din veniturile acelei'a in summa de 243,406 f. 60 $\frac{1}{2}$ xr. v. a. fu menitu de Maiestatea Sea c. r. apostolica pe jumetate pentru zidirea unui institutu de smintiti in Tirolu, pentru infintarea unui institutu pentru scutirea arestantelor femeescesi desrobite in Veneti'a și eventualmente dupa marimea acestei jumetăți pentru spitalulu de princi la S. Ann'a in Viena și pentru spitalulu de princi Franciscu Iosifu in Prag'a, ear ceealalta jumetate fu menita pentru crearea de stipendie de măna pentru sete serace de oficieri, partide militare și amplioati militari și pentru infintarea de locuri fundaționale in institutele superioare de crescere și in companie de scola.

Acestu rezultatul atâtua de favoritoriu alu intreprinderei se potu castiga numai prin viu'a sprijinire din partea filantropicei populatiuni a imperiului și prin buna voint'a eii a contribui spre ajungerea scopurilor de binefacere intensitate cu atât'a gratia din partea Maiestății Sele c. r. apostolice; din care causa Directiunea lottu-lui c. r. se simte indatorata, a esprime prin acésta in publicu multiamit'a sea pentru acésta participare cu rezultatul bunu.

Dela Directiunea Lottu-lui c. r.,

despartimentulu loteriei statului pentru scopuri de comunu folositore și de binefacere.

Vienn'a in 22 Februarie 1865.

Fridericu Schrank m. p.

Cons. c. r. alu regimului, antiste alu directiunei.

Burs'a din Vienn'a	12/24	Martiu 1865.
Metalicele 5%	70 85	Actile de creditu 182 70
Imprumutulu nat. 5%	77 75	Argintulu 109
Actile de banca	797	Galbinulu 5 24